

POSTANOWIENIE

Dnia 5 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie P. O.

skazanego z art. 281 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 5 września 2024 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia,

p o s t a n o w i ł

**odmówić wstrzymania wykonania wyroku Sądu Rejonowego
Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 25 sierpnia
2023 r., sygn. V K 605/23, zmienionego wyrokiem Sądu
Okręgowego w Szczecinie z dnia 27 lutego 2024 r., sygn. IV Ka
2053/23.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie wyrokiem z dnia 25 sierpnia 2023 r., sygn. V K 605/23, uznał oskarżonego P. O. za winnego popełnienia występku z art. 281 k.k. w zb. z art. 157 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to przestępstwo, na podstawie art. 281 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, a ponadto występku kwalifikowanego z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k., za co wymierzył mu karę 3

miesiący pozbawienia wolności. Na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę łączną roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Dodatkowo, na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego P. O. na rzecz pokrzywdzonego V. C. zadośćuczynienie za doznaną krzywdę w wysokości 2000 tysięcy złotych.

Powyższy wyrok został zaskarżony w całości, na niekorzyść oskarżonego, apelacją wniesioną przez prokuratora. Skarżący podniósł zarzut obrazy przepisów postępowania, a to art. 7 k.p.k. Na tej podstawie wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uznanie, że oskarżony P. O. dopuścił się zarzucanego mu czynu z art. 281 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i wymierzenie mu za ten czyn kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a ponadto uznanie, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. i wymierzenie mu za ten czyn kary 10 miesięcy pozbawienia wolności. Wniósł jednocześnie o wymierzenie oskarżonemu kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności, także o orzeczenie od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w wysokości 5000 zł. Rozpoznający apelację Sąd Okręgowy w Szczecinie, wyrokiem z dnia 27 lutego 2024 r., sygn. IV Ka 2053/23, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił rozstrzygnięcie o wymierzonej oskarżonemu karze łącznej pozbawienia wolności, zaś co do czynu I uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, kwalifikowanego z art. 281 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za powyższy czyn na podstawie art. 281 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i z art. 64 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności. Następnie, na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności. W pozostałym zakresie utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

Powyższe rozstrzygnięcie zostało zaskarżone kasacją obrońcy oskarżonego. Skarżący podniósł zarzut naruszenia prawa procesowego, a to art. 7 k.p.k. w zw. art. 433 § 2 k.p.k., które miało istotny wpływ na treść wyroku. Mając na względzie wskazanie naruszenie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku sądu odwoławczego a także wyroku Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy temu ostatniemu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Kasacja zawierała także wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku.

W ocenie Sądu Najwyższego nie zasługiwał on jednak na uwzględnienie.

Na gruncie polskiego prawa obowiązuje zasada, wedle której wyrok podlega wykonaniu niezwłocznie po uzyskaniu prawomocności. W toku postępowania kasacyjnego, Sąd Najwyższy wyjątkowo może wstrzymać wykonanie wyroku, którego dotyczy kasacja, o czym stanowi art. 532 § 1 k.p.k. Chociaż ustawodawca nie określił kryteriów wiążących w tym zakresie, to wypracowano je na gruncie orzecznictwa. Sąd Najwyższy konsekwentnie wskazuje, że kluczowe znaczenie ma tutaj stopień prawdopodobieństwa uwzględnienia zarzutów kasacji. Wstrzymanie wykonania wyroku winno nastąpić w tych przypadkach, gdzie już niejako na pierwszy rzut oka można nabrać przekonania, iż kasacja wniesiona na korzyść oskarżonego będzie skuteczna.

Zdaniem Sądu Najwyższego z taką sytuacją nie mamy do czynienia w realiach niniejszej sprawy. Jakkolwiek nie można wykluczyć, że wyrok Sądu odwoławczego zostanie ostatecznie uchylony wskutek jego zaskarżenia, to wstępna weryfikacja treści kasacji nie pozwala uznać, że zachodzi tu wysokie prawdopodobieństwo takiego rozstrzygnięcia.

Mając na względzie powyższe, orzeczono jak w części dyspozytywnej rozstrzygnięcia.

[PGW]

[ms]